

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ
นักศึกษา	เฉลิมเกียรติ หันหาบุญ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์สมบัติ วงศ์กำแหง
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ แนวคิดและกระบวนการการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามหลักการของกฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทย กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย ตลอดจนเสนอแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายฟื้นฟูกิจการที่เหมาะสมกับสังคมไทย เพื่อบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลจากการศึกษาพบว่า ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 ของประเทศไทยเป็นบทบัญญัติประยุกต์เอาแนวคิด รูปแบบ ขอบเขตของการฟื้นฟูกิจการโดยมาตรการพักชำระหนี้อัตโนมัติ (Automatic stay) การจำกัดชนิดของผู้ที่จะเข้ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ คือ ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลเท่านั้น และลูกหนี้ต้องเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวและเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคน รวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ในขณะที่มาตรการฟื้นฟูสถานะทางการเงินของลูกหนี้ประเทศอังกฤษเน้นการควบคุมสินทรัพย์ สหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศสไม่ได้กำหนดหนี้ขั้นต่ำไว้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศฝรั่งเศสมีการเตือนก่อน และถ้าไม่ชำระหนี้ได้ก็เข้าสู่กระบวนการที่ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว กฎหมายประเทศอังกฤษ เพียงแต่ลูกหนี้มีแนวโน้มหรือเป็นไปได้ว่าลูกหนี้จะไม่สามารถชำระหนี้ได้ ลูกหนี้ก็สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ ส่วนกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกานั้นหากลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอฟื้นฟูกิจการด้วยความสมัครใจ (Voluntary petition) แม้ลูกหนี้ไม่ได้อยู่ในสถานะมีหนี้สินล้นพ้นตัวลูกหนี้ก็สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้

สำหรับปัญหาว่าผู้ใดมีสิทธิเสนอแผนการฟื้นฟูกิจการนั้น ตามกฎหมายไทยให้เป็นไปตามที่ที่ประชุมเจ้าหนี้และศาลเห็นชอบ แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกาให้โอกาสลูกหนี้เป็นผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการเป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการเอง ในประเทศฝรั่งเศสให้โอกาสลูกหนี้ทำหน้าที่

บริหารบริษัทตามคำสั่งศาล ในประเทศอังกฤษที่ให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการมี การแต่งตั้ง Administrator เห็นได้ว่าตามกฎหมายของไทยมีขั้นตอนในการหาผู้ดำเนินการฟื้นฟู กิจการนี้ทำให้เกิดความล่าช้าในการแต่งตั้งผู้บริหารแผน

ผู้เขียนจึงเสนอแนวทางปรับปรุงและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีบทบัญญัติให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามคำสั่งศาลได้
2. ควรมีบทบัญญัติยกเว้นหลักเกณฑ์ภาระหนี้ขั้นต่ำสิบล้านบาท ตามมาตรา 90/3 และ มาตรา 90/4 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 สำหรับกิจการที่ศาลพิจารณาเห็นว่า เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมาก มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในวงกว้าง และมีเหตุสมควร ก็อาจสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศสซึ่งไม่ได้กำหนดหนี้ ขั้นต่ำไว้
3. ควรมีบทบัญญัติยกเว้นหลักเกณฑ์ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามมาตรา 90/3 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 โดยแม้ลูกหนี้ยังไม่ถึงกับมีหนี้สินล้นพ้นตัว ลูกหนี้ก็อาจร้องให้ฟื้นฟูกิจการในกรณีที่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดนัดและเจ้าหนี้ได้ มีการทวงถามแล้วอย่างน้อย 2 ครั้ง
4. ควรมีบทบัญญัติให้ศาลต้องนำค่าโอกาสทางธุรกิจและค่าความเสี่ยงที่อาจเกิดความเสียหาย มาพิจารณาเกี่ยวกับฐานะกิจการของลูกหนี้ด้วย เช่นเดียวกับประเทศฝรั่งเศส
5. ควรมีบทบัญญัติกำหนดตัวผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาล ในกรณีที่ลูกหนี้ มีหนี้สินล้นพ้นตัวแล้วให้เป็นสิทธิของทั้งฝ่ายเจ้าหนี้และฝ่ายลูกหนี้ แต่ในกรณีที่ลูกหนี้ยังไม่มี หนี้สินล้นพ้นตัวให้เป็นสิทธิของฝ่ายลูกหนี้ในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาล และควรมี บทบัญญัติกำหนดตัวผู้มีสิทธิเสนอชื่อผู้ทำแผน ในกรณีที่ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวแล้วให้เป็นสิทธิ ของทั้งฝ่ายเจ้าหนี้และฝ่ายลูกหนี้ในการเสนอชื่อผู้ทำแผน แต่ในกรณีที่ลูกหนี้ยังไม่มีหนี้สินล้น พ้นตัวให้เป็นสิทธิของฝ่ายลูกหนี้ในการเสนอชื่อผู้ทำแผน
6. ควรมีบทบัญญัติให้มีหน่วยงานอิสระให้คำแนะนำต่อศาลเกี่ยวกับความสามารถในการ ดำเนินธุรกิจและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้เพื่อประกอบการพิจารณาของศาล ทั้งในชั้น พิจารณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ชั้นพิจารณาแผน และชั้นพิจารณาข้อเสนอขอแก้ไขแผน
7. ควรมีบทบัญญัติให้ผู้ทำแผนต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับคำทำแผนและคำบริหาร แผนต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิจารณาปรับลดหรือเพิ่มได้

THESIS TITLE	PROBLEMS AND OBSTACLE WITH REGARD TO REORGANIZATION PROCESS
STUDENT	CHALERMKIAT HUNHABOON
THESIS ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	MR. SOMBAT WONGKAMHAENG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS
YEAR	2011

ABSTRACT

This thesis seeks to study the problems, obstacles, and concept associated with business rehabilitation, and entry into the rehabilitation process as per the principles of foreign and Thai laws, the rehabilitation process under the Thai bankruptcy law as well as the guidelines towards improving the rehabilitation law

such that it may be congruent with the Thai society in order that the same may be enforced with efficiency.

As a result of the study, it has transpired that the Thai rehabilitation law under the Bankruptcy Act, B.E. 2483 (No. 4), B.E. 2541 was modeled on the concept and scope of rehabilitation through automatic stay, the restriction as to the types of persons entering the rehabilitation process that are confined to only debtor companies, public limited companies, or juristic entities. Besides, the debtor company has to be insolvent and indebted to one or more creditors totaling not less than Baht 10 million. Against this backdrop, debtor rehabilitation in England emphasizes taking control of assets while in the case of the U.S.A. or France, there is no stipulation as to the minimum level of debts owed. In the case of France, prior notice needs to be issued. If the debtor does not settle the debts owed, entry into debtor insolvency process may ensue. In the case of England, the mere fact that the debtor has a tendency or possibility of insolvency is a sufficient ground for the debtor to enter into rehabilitation. In the case of the U.S.A., if the debtor, though not being in the insolvency stage, files a voluntary petition, it can enter the rehabilitation.

As regards the issue as to who has the right to propose the rehabilitation plan, under Thai law it shall be in accordance with the resolution of the creditors' meeting and as approved by the court. In the U.S.A., the debtor is accorded the right to undertake the rehabilitation and to be the planner itself. In France, the debtor is allowed to manage the affairs of the company pursuant to the court order. In England, an outside party shall undertake the rehabilitation and the administrator shall be appointed. It can be seen that under Thai law, the process leading to seek the person to undertake the rehabilitation causes delay in the appointment of the plan administrator.

The writer therefore proposes guidelines for improvement and recommendations as under:

1. There should be provisions for limited partnerships to enter rehabilitation under a court order.

2. There should be provisions waiving requirement of minimum level of debt of Baht 10 million pursuant to Section 90/3 and 90/4 of the Bankruptcy Act, B.E. 2483 for enterprises deemed by the court to involve a large number of people, having wide-ranging economic implications and having justifications in which cases debtors may be allowed to enter rehabilitation just as those in the U.S.A. and in France in which cases no such stipulation as minimum debt level is fixed;

3. There should be provisions waiving the criterion concerning debtor insolvency pursuant to Section 90/3 of the Bankruptcy Act, B.E. 2483 whereupon the debtor, though not being insolvent, may file for rehabilitation petition in case the debtor has failed to honor its debt repayment when due and following at least 2 demand notices having been issued to the debtor by the creditor.

4. There should be provisions for the court to apply matters relating to business opportunities and risk that may be translated into damages in connection with the debtor's status in a manner similar to that in the France.

5. There should be provisions determining the eligible party as between the debtor and the creditor for petitioning for rehabilitation to the court. In case the debtor becomes insolvent, both the creditors and the debtor shall have the right to file the petition. But in case the debtor has not yet become insolvent, only the debtor should be allowed to file petition with the court. There should also be stipulation determining the persons accorded the right to propose the planner. In case the debtor has become insolvent, both the creditors and the debtor shall have the right to propose the name of planner. But in case the debtor has not yet become insolvent, only the debtor should be accorded the right.

6. There should be provisions giving rise to the establishment of an independent body to provide counsel to the court relating to the capacity of undertaking a business and paying debts of the debtor in connection with the court consideration both in deliberating whether or not to issue the rehabilitation approval for the debtor, deliberating the plan and the stage involving petition to amend the plan.

7. There should be provisions that the planner be required to provide details on planning fee and the fee for administering the plan to the court and that the court be empowered to consider whether or not to make upward or downward adjustments therefor.